

[Ingerlise Koefoed]

overenskomst har stillet personale til rådighed for amtets patientbibliotek. Amtet giver smerten videre til kommunerne eller til staten. Patienterne får altså ikke lov til andet end at betale skat til at opretholde tilværelsen for nogle mennesker, der ellers gjorde god nytte dér, hvor de var, for de penge, de fik for det arbejde, de lavede.

Nu kommer der jo snart et nyt bibliotekslovsforslag, og det er allerede sivet ud, at det opsøgende biblioteksarbejde, som bl.a. omfatter biblioteksservice på sygehuse og over for gamle og syge hjemmeboende, ikke vil blive obligatorisk, skønt alle de mennesker, der i årevis har forberedt bibliotekslovsrevisjonen, har ønsket det.

Det er ikke stedet her til at diskutere den kommende bibliotekslov. Den tid kommer i november, men det er stedet til på SFs vegne at sige, at vi ikke stiltiende vil æde det manglende krav til amter og kommuner om at betjene de svage grupper, og det er vel også rimeligt herfra at opfordre andre medlemmer til at følge statsministerens og hr. Camres ord om de kulturelle aktiviteters betydning for en bedre tilværelse op med et krav om, at nu skal man gøre ordene til virkelighed.

Kalnæs (SF):

Energipolitikken er en vigtig del af den samlede politik. For at samfundet kan fungere, må vi have i hvert fald et minimum af forsyningssikkerhed for energien. Vi kommer formentlig i år til at importere energi for 25-30 mia kr. Der er mulighed for masser af nye arbejdspladser inden for energiområdet. Derfor vil jeg gerne prøve at kigge noget på det afsnit af åbningstalen, som beskæftiger sig med energipolitikken.

Statsministeren starter dette afsnit med at sige:

»En langsigtet energipolitik er et væsentligt led i den fremtidige erhvervs- og strukturpolitik.«

Jeg er helt enig med statsministeren i dette. Spørgsmålet er så, hvad der bliver sagt i åbningstalen i øvrigt om energipolitikken, og hvad der ikke bliver sagt. Jeg vil sige noget om nogle få punkter. Der kunne godt siges noget om mange andre punkter også.

Det første drejer sig om atomkraft. Der siges ikke et ord om atomkraft i statsministerens åbningstale. Det er åbenbart ikke aktu-

elt med initiativer på dette område i øjeblikket, og det glæder vi os over. For hvert år, der går, uden at der bliver truffet beslutning om indførelse af atomkraft i Danmark, tror vi, der er en større chance for, at vi slipper for det. Tiden arbejder for os.

Den anden ting, jeg gerne vil tage op, er spørgsmålet om beskatning af fortjenesten på Nordsøens olie- og gasressourcer. Der står, at man vil komme med sådan et forslag i denne folketingsssamling. Det er godt. Der står også, at det i væsentligt omfang vil følge den engelske og den norske model for sådan en beskatning. Hvis det holder, så tror vi også i SF, at vi kan støtte et sådant forslag.

Den nuværende selskabsskatte Lovgivning er fuldstændig uanvendelig, når det drejer sig om fortjenester fra Nordsøen. I Finansministeriets Småtryk nr. 23, side 31, står der godt nok, at med de gældende beskatningsregler vil staten få 45 pct. af det overskud, der kommer i Nordsøen. Det tror jeg er en total fejltagelse. Hvis ikke vi indfører en særlig olie- og skatte Lovgivning for Nordsøen, bliver det meget, meget minimalt, hvad der tilfalder staten af de fortjenester, der er i Nordsøen.

Derfor er det helt afgørende, at en sådan ny skatte Lovgivning bliver gennemført og træder i kraft, inden der begynder at komme fortjenester på olie- og gasudvindingen. Der står imidlertid ikke i åbningstalen noget om, hvornår en sådan Lovgivning skal træde i kraft, og jeg vil derfor gerne spørge statsministeren, hvornår den lov skal have virkning. Det er væsentligt at vide det.

Den tredje ting, jeg gerne vil tage op, drejer sig om den vedvarende energi. Statsministeren sagde i åbningstalen:

»Det er regeringens målsætning, at vedvarende energi skal spille en så stor rolle som muligt.«

Det lyder godt. Så er der vel en hel masse initiativer, der trækker i den retning i åbningstalen. Der er faktisk ikke spor. Det kunne så være, at det var, fordi man var godt i gang, og at der var masser af initiativer, der bevirkede, at vi virkelig fik meget stor gang i den vedvarende energi. Men det er ikke tilfældet. Der er godt nok noget i gang. I 1981 blev der brugt 100 mill. kr. til støtte, og vi kan af finanslovsforslaget se, at man regner med at bruge 100 mill. kr. igen i 1982 til støtte til etablering af vedvarende energianlæg.